

Dosarul nr. 1ra-575/2023
(1-17214530-01-1ra-12042023)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Parfenie Oxana

judecând, fără citarea părților, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Zahorulko Oleksandr, XXXXXXXX

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.12.2017 – 30.09.2019;

Instanța de apel: 18.11.2019 – 17.02.2021;

Instanța de apel: 08.10.2021 – 15.12.2022;

Instanța de recurs: 13.05.2021- 20.07.2021;

Instanța de recurs: 12.04.2023- 30.11.2023.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 septembrie 2019, Zahorulko Oleksandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

A fost respinsă cererea procurorului de încasare din contul inculpatului în contul statului cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4698 din 28.08.2017 în sumă de 1680 lei, aceste cheltuieli fiind trecute în temeiul art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală în contul statului.

La fel, conform art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost dispusă confiscarea în contul statului a banilor rezultați din infracțiune, precum și a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Zahorulko Oleksandr, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul, procurării, păstrării, transportării precum și înstrăinării substanței analog al substanței stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire

penală, în scop de înstrăinare, mase vegetale îmbibate cu substanța chimică MDMB(N)-2201 și ambalate, pe care le-a păstrat, transportat și înstrăinat mai multor persoane.

În vederea realizării scopului său infracțional, Zahorulko Oleksandr, aflându-se în sectorul XXXXX, ilegal a deținut la sine masa vegetală uscată și în luna mai 2017, a înstrăinat lui Chiriac Igor masă vegetală împachetată în pachet polimeric cu cantitatea de 91,86 g, care a fost ridicată la data de 20.06.2017, de colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău, în timpul percheziției în automobilul ultimului.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-4029 din 22.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „*Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope*”.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „*Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 g, constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Zahorulko Oleksandr în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - circulația ilegală a analogilor substanțelor stupefiante, în scop de înstrăinare și anume, procurarea, păstrarea, transportarea, săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea analogilor substanțelor stupefiante, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în proporții deosebit de mari.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei și respingerii cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zahorulko Oleksandr, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 1680 lei de la Zahorulko Oleksandr în contul statului.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță greșit a dispus aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, pedeapsă care constituie aproape minimul pedepsei pentru comiterea unei asemenea infracțiuni;

- prima instanță a interpretat eronat prevederile art. 7, 75 Cod penal, iar în consecință în privința inculpatului Zahorulko Olexandr i-a fost aplicată o pedeapsă mult prea blândă în raport cu gravitatea infracțiunii comise, în lipsa circumstanțelor atenuante, care nu va atinge scopul pedepsei penale;

- la soluționarea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Zahorulko Olexandr în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea constatării tehnico-științifice nr.34/12/l-R-4698 din 28.08.2018, în sumă de 1680 lei, instanța incorect a dat apreciere prevederilor art.227 din Codul de procedură penală.

2.2. Avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Olexandr, solicitând casarea totală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a lui Zahorulko Olexandr de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelanta a invocat că:

- pe tot parcursul urmăririi penale nu au fost acumulate, prezentate probe veridice și legale care ar confirma vinovăția lui Zahorulko Olexandr. În urma cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine faptul că vinovăția inculpatului privind înstrăinarea cărorva substanțe nu a fost dovedită;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă concludentă, utilă și pertinentă în vederea stabilirii faptului că Zahorulko Olexandr a avut intenția de a pune în circulației ilegală substanțe narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, în scop de înstrăinare, sau că a înstrăinat careva substanțe de natura respectivă. Acuzarea s-a limitat doar la depistarea la fața locului și în domiciliul lui Zahorulko Olexandr a unor substanțe;

- conform normelor legale, doar Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este în drept să determine analogul substanțelor narcotice și nicidecum Dispensarul Republican de Narcologie. Agenția respectivă este obligată să determine analogul prin efectuarea unei constatări tehnico-științifice sau a unei expertize chimice, și nicidecum printr-o scrisoare. De fapt nu s-a constatat analogul printr-o expertiză sau printr-o constatare tehnico-științifică, ci printr-o scrisoare;

- la 15.08.2017, organul de urmărire penală a emis o ordonanță de ridicare, prin care a dispus efectuarea ridicării unor bunuri și acte procesuale din cadrul altei cauze penale, și anume nr. 2017030465, care erau rezultate ale măsurilor speciale de investigații, întocmind în acest sens și un proces-verbal de ridicare. În cazul dat, organul de urmărire penală a comis un exces de putere, însușindu-și, în mod arbitrar, competențele judecătorului de instrucție. Astfel, doar judecătorul de instrucție poate decide asupra folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta și nicidecum organul de urmărire penală;

- măsurile speciale de investigații au fost efectuate și autorizate într-o altă cauză penală și, respectiv, ele nu pot fi utilizate și în cauza dată. Mai mult, ele nu au fost aduse la cunoștința părților. Tot în ordonanța de ridicare a organului de urmărire penală din 15.08.2017, este indicat că se ridică și unii purtători de informație, care lipsesc la cauza penală, ce este interzis de lege;

- în materialele cauzei penale, se atestă existență unor acte procesuale, care nu se referă la cauza menționată și care nu se cunoaște cum ele au fost anexate la această cauză (f.d. 6, 7, 8, 9, 15, vol. I), care urmează a fi excluse din dosar. Acte care nu au tangență cu cauza penală pornită în privința lui Zahorulko Olexandr, deoarece cauza penală în privința acestuia deține numărul 2017031517, însă actele datează cu alte numere la cauzele penale, în special cu nr. 2017031128 și aceste acte au fost întocmite în limitele acestei cauze penale;

- conform prevederilor art. 126, 131, 255, 260-261 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul sau organul de urmărire penală considerau că este necesară anexarea la

prezenta cauză penală a unor documente din altă cauză penală, aceștia trebuiau să dispună ridicarea acestor documente cu întocmirea ordonanței și procesului-verbal respectiv. Or, în modul cum s-a procedat, au fost încălcate normele de procedură și nu se vede sursa și necesitatea anexării documentelor dintr-o cauză penală la alta. Plus la aceasta, era necesară emiterea unei alte ordonanțe cu privire la anexarea acestor documente, însă, acestea lipsesc;

- la 18.08.2017, a fost dispusă efectuarea expertizei chimice, care avea ca obiect soluționarea problemei apartenenței substanțelor, ridicate de la Zahorulko Oleksandr, la substanțe narcotice sau psihotrope. Expertiza chimică nu a fost dispusă de către organul de urmărire penală, deoarece în conformitate cu prevederile pct. 1) a părții ordonatoare (sau de dispunere), organul de urmărire penală a dispus efectuarea expertizei dactiloscopice. Adică a dispus o altă expertiză, care are ca obiect de cercetare amprentele digitale și nicidecum componența chimică a substanței;

- organul de urmărire penală i-a adus lui Zahorulko Oleksandr atingeri flagrante drepturilor sale garantate, prevăzute de art. 64 alin. (2) pct. 11), 145 Cod de procedură penală, deoarece acesta a fost lipsit de dreptul de a fi informat despre dispunerea expertizei, de a adresa întrebări expertului, de a recuza după caz expertul și alte drepturi prevăzute de lege la această etapă, inclusiv de a participa la acțiunile procesuale, fiind lipsit și de dreptul de a participa la desigilarea pachetelor în care a fost așa-zis sigilată substanța ridicată;

- după emiterea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28.08.2017, Zahorulko Oleksandr nu a fost informat pentru a face cunoștință cu expertiza respectivă. În această ordine de idei, Zahorulko Oleksandr a fost lipsit de aceste drepturi, contrar art. 51 alin. (7) Cod de procedură penală, nu i s-a comunicat în 3 zile, doar apărătorul a făcut cunoștință la etapa terminării urmăririi penale raportul de expertiză, nu i s-a explicat în scris drepturile sale garantate de Codul de procedură penală și de Constituție;

- procesele-verbale de cercetare la fața locului (f.d. 31, vol. I), de percheziție (f.d. 42, vol. I), au fost întocmite în limba română, deși inculpatul este vorbitor de limba rusă, prin ce i s-a încălcat dreptul la interpret, și că organul de urmărire penală și procurorul au încălcat flagrant drepturile lui Zahorulko Oleksandr la traducător, deoarece toate actele, cu excepția ordonanței de învinuire, sunt emise în limba română, iar inculpatul este vorbitor de limba rusă.

- organul de urmărire penală intenționat nu l-a informat pe Zahorulko Oleksandr despre dispunerea expertizei, nu i-a adus la cunoștință raportul de expertiză, nu l-a citat pentru desigilarea pachetelor etc., nu a respectat procedura legală de întocmire a procesului-verbal privind desigilarea, nu a luat măsuri privind substituirea substanței ridicate de la inculpat și altele, fapt ce se probează și prin ordonanța din 02.10.2017. Astfel, organul de urmărire penală sau alte persoane au substituit substanța respectivă, sau cel puțin, nerespectarea procedurii a dus la această concluzie, precum și la nulitatea acestui act;

- organul de urmărire penală și prima instanță au încălcat drepturile garantate de art. 7, 10, 19 alin. (7), art. 51, pct. 11) alin. (2) art. 64, art. 145 alin. (1), art. 158 alin. (1), art. 160, 248, 249, 255 Cod de procedură penală, nu au ținut cont de practica CtEDO, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO;

- rechizitoriul este lovit de nulitate, or conform art. 291 Cod de procedură penală, procurorul a dispus (prin ordonanță) una din următoarele soluții..., inclusiv (prin ordonanță) trebuia să dispună ca să fie întocmit rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată, or, în virtutea prevederilor art. 255 din Codul de procedură penală, în

desfășurarea procesului penal, organul de urmărire penală, prin ordonanță, dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale;

- procurorul nu a constatat prin ordonanță că au fost respectate dispozițiile prezentului cod privind urmărirea penală, că urmărirea penală este completă, că există probe suficiente și legal administrate, și nu a dispus prin ordonanță a întocmi rechizitoriul, respectiv au fost încălcate prevederile legale referitoare la sesizarea instanței, ceea ce trage nulitatea acesteia, inclusiv nulitatea rechizitoriului, conform prevederilor art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală;

- rechizitoriul a fost întocmit și expediat instanței în limba română, pe când Zahorulko Oleksandr este vorbitor de limba rusă, astfel i s-a încălcat dreptul de a cunoaște esența rechizitoriului în limba pe care o înțelege și i s-a încălcat dreptul la interpret și la traducător;

- fiind audiat în calitate de învinuit, Zahorulko Oleksandr, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, a indicat principala sursă (vârful piramidei) care distribuia substanțele - adaosuri în alimentație pentru sportivi, a indicat toți participanții la așa numita infracțiune (cu indicarea numelor acestora, numerelor de telefon, locul unde făptuitorii înstrăinau sau poate înstrăinează și în prezent adaosurile în alimentație pentru sportivi). Totodată, Zahorulko Oleksandr a menționat faptul că dorește să conlucreze activ cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii tuturor participanților, să participe la acțiunile de urmărire penală și la măsurile speciale de investigații în vederea constatării și identificării acestor persoane. La fel, în cadrul acestei audieri, învinuitul a menționat faptul că a predat benevol substanțele ce constituiau adaosuri în alimentație pentru sportivi și banii care se aflau la el la domiciliu, a depus cererea prin care a solicitat să activeze ca agent sub acoperire pentru acumularea informațiilor și participarea la acțiunile de urmărire penală și la toate măsurile speciale de investigații pentru identificarea participanților la infracțiune, astfel în privința lui fiind aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod de procedură penală, cu încetarea urmăririi penale. Cererea de aplicarea a acestor prevederi a fost respinsă ca neîntemeiată, pe motiv că învinuitul nu s-a autodenunțat, ceea ce contravine prevederilor art. 217 alin. (5) Cod de procedură penală;

- din prevederile art. 217 alin. (5) Cod de procedură penală, rezultă că autodenunțarea este una din acțiunile separate pe care trebuie persoana să le întreprindă pentru a fi liberată de răspundere penală, or norma indicată conține mai multe acțiuni pentru care persoana ar putea fi liberată de răspundere penală;

- acuzarea nu a demonstrat existența în acțiunile lui Zahorulko Oleksandr a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, au fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate și menținută sentința contestată fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Zahorulko Oleksandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fără a comite careva erori de fapt sau de drept, corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată în prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că inculpatul Zahorulko Oleksandr, în ședința primei instanțe nu a fost audiat, deoarece acesta nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 28.09.2018, iar în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În continuare, instanța de apel a indicat că, deși la urmărirea penală Zahorulko Olexandr și-a recunoscut vinovăția, aceasta este pe deplin demonstrată prin următoarea sistemă de probe, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile din prima instanță a martorului Cerchez Ion;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 14.08.2017 (f.d. 31, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Zahorulko Oleksandr (f.d.42, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 octombrie 2017 (f.d. 44, vol. I);
- raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017 (f.d. 60, vol. I).

Instanța de apel a notat că este neîntemeiată afirmația avocatului precum că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este obligată să determine analogul prin efectuarea unei constatări tehnico-științifice sau unei expertize chimice, dar nicidecum printr-o scrisoare. Or, în sensul dat, în conformitate cu prevederile art. 134¹ alin. (1) Cod penal: *„Prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern.”*

De asemenea, instanța de apel a menționat că alin. (6) a aceleași norme prevede că: *„Prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional”*

În continuare, instanța de apel a specificat că prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017, în masele vegetale (747,36 g) uscate și mărunțite de culoare roz-violete prezentate la examinare în 12 pachete, ridicate în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Zahorulko Oleksandr, situat pe str. XXXXX mun. XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃) care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus.

În masele vegetale (163,61 g) uscate și mărunțite de culoare roz-violete prezentate la examinare în 6 pachete, la 14.08.2017, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului pe str. XXXXX, mun. XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃) care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus.

Conform scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în *„Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale.”*

Prin urmare, instanța de apel a conchis că expertul prin raportul de expertiză a stabilit doar că masa depistată și ridicată la domiciliul inculpatului, precum și în rezultatul efectuării cercetării la fața locului pe str. XXXXX, mun. XXXXX, constituie cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), iar ca urmare a notat că substanța dată constituie analogul al substanței AB-PINACA-CHM, care la rândul său este inclusă în „*Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale.*”

Totodată, instanța de apel a respins și alegațiile că organul de urmărire penală a încălcat flagrant drepturile lui Zahorulko Oleksandr la traducător, acesta fiind vorbitor de limba rusă, or potrivit materialelor dosarului, procesul verbal de reținere din 14.08.2017, ordonanța de punere sub învinuire din 16.08.2017, informația cu privire la drepturile și obligațiile învinuitului, inculpatului au fost adus la cunoștința lui Zahorulko Oleksandr, fiind prezentate în limba rusă, limba pe care o posedă, iar ca urmare, pe parcursul urmăririi penale Zahorulko Oleksandr sau apărătorul său nu au înaintat careva obiecții.

La fel, instanța de apel a conchis că este neîntemeiată și eronată opinia avocatului cu privire la faptul că, au fost încălcate prevederile legale referitoare la sesizarea instanței, ceea ce atrage nulitatea acesteia, inclusiv nulitatea rechizitoriului, menționând că normele procesual penale nu prevăd exclusiv emiterea ordonanței prin care să fie dispusă întocmirea rechizitoriului.

Instanța de apel a indicat că nu pot fi aplicate în speță în privința inculpatului Zahoralko Oleksandr prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, or deși acesta a contribuit la descoperirea infracțiunii incriminate, doar după reținerea acestuia de organele de drept, faptul dat nu poate fi considerat o predare benevolă a drogurilor, în situația în care acestea au fost ridicate după reținerea lui Zahorulko Oleksandr, adică se are în vedere după constatarea faptei infracționale.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a notat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii deosebit de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, totodată, acesta se află la evidența medicului narcolog, iar în cadrul urmăririi penale a recunoscut fapta incriminată.

Instanța de apel a notat că anume pedeapsa stabilită de prima instanță este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Ce ține de cheltuielile judiciare, instanța de apel a indicat că solicitarea procurorului este neîntemeiată, în contextul în care, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce urmează a fi trecute în contul statului.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Oleksandr, care a indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Zahorulko Oleksandr de

sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat motive similare cu cele indicate în cererea de apel, descrise la pct. 2.2. a prezentei decizii, precum și că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii,

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel și prima instanță eronat au apreciat probele cercetate nemijlocit de prima instanță, iar instanțele de judecată au eșuat în a aprecia la justa valoare atât starea de fapt existentă și nu au ținut cont de cadrul legal relevant, care demonstrează netemeinicia acuzațiilor aduse și impuneau adoptarea unei soluții de achitare;

- organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă că banii confiscați ar proveni din săvârșirea infracțiunii, iar instanțele de judecată în lipsa probelor care să ateste proveniența ilicită a banilor au dispus confiscarea lor.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Oleksandr, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea soluției instanța de recurs a reținut că, în speță și-a găsit confirmarea temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma faptului că instanța de apel nu s-a pronunțat s-au s-a expus superficial, fără o argumentare convenită asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În această ordine de idei, instanța de recurs a reținut că:

- din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 222-232, vol. II), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză, fără a întreprinde toate măsurile necesare de a elucida circumstanțele esențiale ale cauzei supuse atenției sale de către partea apărării;

- în sentința primei instanțe (f.d. 114-115, vol. II), menținute fără modificări de instanța de apel, a fost descrisă fapta constatată ca fiind comisă de inculpatul Zahorulko Oleksandr, încadrată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiind menționat că "*Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-4029 din 22.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMA(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope”.*

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de

la 0,25 g, constituie proporții deosebit de mari", însă, în compartimentul „Concluzii:” al Raportului de constatare tehnico-științifică nominalizat, lipsește constatarea că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 ar fi un analog al drogurilor și concret al cărora, fiind totodată indicat în acesta că cannabinoid sintetic MDMB(N)-2201 în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, **nu este inclus;**

- prima instanță a reținut că: " În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope”, ce este specificat doar în nota la raportul de constatare respectiv, și nicidecum în concluzia acestuia.

- conform prevederilor art. 141 alin. (1), 142 alin. (1), 143 alin. (6), 151 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul respectiv. Expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Rezultatele constatării tehnico-științifice sau medico-legale se consemnează într-un raport. După efectuarea investigațiilor necesare, expertul întocmește un raport, în formă scrisă, tipărită, în limba română, care este structurat în trei părți: partea introductivă, partea descriptivă și concluziile. Potrivit art. 93 alin. (2) pct. 2) și (7), 94 alin. (1) pct. 6) și 7) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin raportul de expertiză judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale. În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au apreciat prin prisma criteriilor prevăzute în art. 93, 94, 101, 141 - 143 Cod de procedură penală, aspectul dacă probele enunțate supra și anume **nota la raportul de constatare tehnico științifică sunt valabile și suficiente să demonstreze că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 este un analog al drogurilor aflate sub control național și/sau internațional**, reieșind din prevederile Legii nr. 382 din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, în care la art. 7 alin. (11) se indică că: "*determinarea substanțelor stupefiante, psihotrope, a precursorilor și analogilor acestora, precum și a produselor etnobotanice, se efectuează în laboratorul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale*";

- caracterul contradictoriu a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, or deși în rechizitoriu (f.d. 173,174, vol. I), apoi în fapta constatată de prima instanță (f.d. 114, vol. II), menținută fără modificări de instanța de apel, se indică că " Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4029 din 22.07.2017 s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201", un asemenea raport de constatare

tehnico-științifică nr. 34/12-1-R-4029 din 22.07.2017 care stă la baza sentinței de condamnare în prezenta speță, nu a fost cercetat în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 107-109, vol. II) contrar prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că " Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată", și nici nu a fost verificat nici în ședința instanței de apel (f.d. 208-209, vol. II), nefiind reflectat nici în lista probelor descrise și analizate în sentința primei instanțe (f.d.115-117, vol. II) și decizia instanței de apel (f.d. 223-225, vol. II);

- în conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 116, vol. II), cât și a deciziei instanței de apel (f.d. 225, 227, vol. II), este indicat ca una din probele decisive care confirmă vinovăția inculpatului este alt raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017, care nu se reflectă în fapta constatată de prima instanță și a cărei constatări se referă la altă cantitate de mase vegetale de culoare roz-violete (747,36 g), decât cantitatea specificată în rechizitoriu și reținută în fapta constatată de prima instanță de (91,86 g), fapt ce nu poate fi acceptat și menținut de instanța de recurs;

- instanța de apel a adoptat o decizie pripită de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Zahorulko Oleksandr în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 15 decembrie 2022 a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului și admis apelul apărătorului Angela Babără în interesele inculpatului Zahorulko Oleksandr, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Zahorulko Oleksandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată chestiunea referitor la corpurie delictive.

6.1. Pentru a decide astfel instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind utile, însă a menționat că deși inculpatul a recunoscut vina, în cadrul urmăririi penale, aceste circumstanțe nu pot impune condamnarea acestuia în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, or recunoașterea vinei a reprezentat percepția proprie a inculpatului vis-a-vis de faptul legat de cumpărarea substanțelor pretins a fi narcotice, însă nu a perceput învinuirea adusă, conform Legii penale.

Subsecvent, instanța de apel a invocat că în ședința instanței a fost audiat în calitate de martor, Cerchez Ion, declarații acestuia fiind verificate prin citire în instanța de apel, ultima apreciindu-le ca fiind veridice, utile și pertinente, însă din aceste probe nu poate fi reținută vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, or martorul având propria convingere a stabilit că inculpatul avea substanțe narcotice, le vindea, însă, din aceste declarații instanța nu a reținut că substanțele ridicate de la inculpat, la momentul acțiunii respective, reprezentau substanțe interzise în circuitul civil.

De asemenea, instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 14.08.2017 (f.d 31), proces - verbal de percheziție la domiciliul lui

Zahorulko Oleksandr (f.d 42), proces-verbal de examinare a obiectului din 17 octombrie 2017 (f.d. 44), raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017 și anexă sub forma unei planșe ilustrative din 28 august 2017 (f.d 60) și mijloacele bănești (f.d.44), prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind incomplete în vederea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, or aceste probe indică că de la inculpat au fost depistate și ridicate substanțe presupus a fi interzise în circuitul civil, însă o probă pertinentă, concludentă, utilă, dobândită cu respectarea normelor de procedură ce ar indica indubitabil că substanțele aflate în posesia inculpatului și ridicate de ultimul reprezintă substanțe narcotice, interzise, lipsește.

Astfel, instanța de apel a indicat că deși **acuzatorul de stat a invocat că** Zahorulko Oleksandr, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul, procurării, păstrării, transportării precum și înstrăinării substanței analog al substanței stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, în scop de înstrăinare, mase vegetale îmbibate cu substanța chimică MDMB(N)- 2201 și ambalate, pe care le-a păstrat, transportat și înstrăinat mai multor persoane. În vederea realizării scopului său infracțional, Zahorulko Oleksandr, aflându-se în sectorul XXXXX, mun. XXXXX, ilegal a deținut la sine masa vegetală uscată și în luna mai 2017, a înstrăinat lui Chiriac Igor masă vegetală împachetată în pachet polimeric cu cantitatea de 91,86 gr., care a fost ridicată la data de 20.06.2017, de colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău, în timpul percheziției în automobilul ultimului. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4029 din 22.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetăcafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope”.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari, **în speța dedusă judecății, s-a atestat lipsa** obiectului juridic și lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, respectiv, în speță nu s-a confirmat cu certitudine existența obiectului material, **or s-a invocat că acest obiect este reprezentat de** cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), și că acest fapt este confirmat prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017 și anexa sub forma unei planșe ilustrative din 28 august 2017, potrivit cărora în masele vegetale (747,36 g) uscate și mărunțite de culoare roz-violete prezentate la examinare în 12 pachete, ridicate în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Zahorulko Oleksandr, situat pe str. XXXXX, mun. XXXXX, s-a depistat

cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃) care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În masele vegetale (163,61 g) iscate și mărunțite de culoare roz-violete prezentate la examinare în 6 pachete, la 14.08.2017, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului pe str. XXXXX, mun. XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃) care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus și că conform scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004. Planșa ilustrativă conține 5 imagini. În imaginea cu nr. 1 și 2 este redat aspectul general al ambalajelor. În imaginea nr. 3 este redat conținutul pachetului I/-C- 4920(17)-1/2 obiectele de examinare, în imaginea nr. 4 este redat conținutul pachetului I/-C-4920 (17)-2/2, în imaginea nr. 5 sunt redat obiectele examinate, însă, alegațiile acuzării la acest capitol nu pot fi reținute, din motivele expuse supra.

Astfel, cu referire la materialele cauzei, instanța de apel a reținut că acuzarea a pretins că conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/I-R-4029 din 22.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope". Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora", substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 g, constituie proporții deosebit de mari".

La acest capitol instanța de apel a reținut că:

- în compartimentul „Concluzii:" al Raportului de constatare tehnico-științifică nominalizat, lipsește constatarea că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 ar fi un analog al drogurilor și concret al cărora, fiind totodată indicat în acesta că cannabinoid sintetic MDMB(N)-2201 în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus;

- în contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope",

ce este specificat doar în nota la raportul de constatare respectiv, și nicidecum în concluzia acestui raport de expertiză;

- potrivit art. 93 alin. (2) pct. 2) și (7), 94 alin. (1) pct. 6) și 7) din Codul de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin raportul de expertiză judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale. În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice;

- analizând nota la raportul de constatare tehnico științifică prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, aceste probe nefiind suficiente să demonstreze că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 este un analog al drogurilor aflate sub control național și/sau internațional, totodată reieșind din prevederile Legii nr. 382 din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, în care la art. 7 alin. (1¹) se indică că: "determinarea substanțelor stupefiante, psihotrope, a precursorilor și analogilor acestora, precum și a produselor etnobotanice, se efectuează în laboratorul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale";

- caracterul contradictoriu al sentinței, or deși în rechizitoriu (f.d. 173,174, vol. I), apoi în fapta constatată de prima instanță (f.d. 114, vol. II), se indică că "Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4029 din 22.07.2017 s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201", un asemenea raport de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-1-R-4029 din 22.07.2017 care stă la baza sentinței de condamnare în prezenta speță, nu a fost cercetat în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 107-109, vol. II), contrar prevederilor art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, care stipulează că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată;

- în conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 116, vol. II), este indicat ca una din probele decisive care confirmă vinovăția inculpatului este alt raport de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4698 din 28 august 2017, care nu se reflectă în fapta constatată de prima instanță și a cărui constatări se referă la altă cantitate de mase vegetale de culoare roz-violete (747,36 g), decât cantitatea specificată în rechizitoriu și reținută în fapta constatată de prima instanță de (91,86 g).

Aferent circumstanțelor descrise supra, instanța de apel a conchis lipsa obiectului juridic al infracțiunii, dar și lipsa laturii obiective, prin urmare a stabilit că acuzarea nu a probat elementele infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) din Codul penal, în acțiunile lui Zahorulko Oleksandr.

Având în vedere soluția instanței cu privire la achitarea inculpatului de la comiterea infracțiunii incriminate, cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Zahorulko Oleksandr în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4698 din 28.08.2017 în sumă de 1680 lei, nu a fost reținută ca întemeiată, în speță, toate aceste cheltuieli judiciare urmau a fi trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) din Codul de procedură penală.

6.2. La decizia Colegiului Penal al Curții de Apel din 15 decembrie 2022, judecătorul Silvia Gîrbu, a scris opinie separată invocând că deși a semnat cu respect decizia pronunțată, și-a exprimat dezacordul cu privire la soluția adoptată în partea admiterii apelul apărătorului Angela Babără în interesele inculpatului Zahorulko Oleksandr, casării sentinței și pronunțării unei noi hotărâri de achitarea lui Zahorulko Oleksandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, or, a considerat că urma a fi respinse apelurile declarate în prezenta pricină cu menținerea în vigoare a sentinței instanței de fond, ca legală și întemeiată, întrucât, instanța de fond în mod întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Zahorulko Oleksandr urmează a fi încadrate în prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal: păstrarea în scop de înstrăinare a drogurilor și analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari, de mai multe persoane.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, *că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

7.1. În motivarea recursului invocă:

- instanța era obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare, în orice caz se supune analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință;

- că Agenția Medicamentului este organul împuternicit a se expune asupra categoriei substanței psihotrope și deci scrisoarea nr. 4976 din 14.04.2017 parvenită de la IMSP Dispensarul Republican de Narcosie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017 nu poate fi negată conform raționamentelor aduse ce instanța de apel;

- la aprecierea categoriei substanței depistate deținute de inculpatul Zahorulko Oleksandr, instanța de apel urma să țină cont de faptul că, lipsa denumirii acesteia în lista aprobată prin Hotărârea nr. 1088 din 05.10.2004 și în tabelul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 nu este un temei a constata lipsa obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, iar prin raportul de expertiză nr.34/12/l-R-4029 din 22.07.2017 s-a dovedit că masa vegetală cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă-cafenie, înstrăinată de către Zahorulko Oleksandr conține cannabinoidul sintetic (MDMB(N)-2201) și poate fi folosită în locul unei substanțe cu efect psihotrop aflat sub control național;

- consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei, a admis o eroare de drept și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces și la probele materiale, iar în astfel de condiții, Colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Din aceste considerente, se atestă că fapta incriminată lui Zahorulko Oleksandr cade sub incidența faptei penale prevăzute de art. 217¹ Cod penal.

8. Referință asupra recursului declarat, depune inculpatul Zahorulko Oleksandr, prin care solicită a fi declarat ca inadmisibil recursul procurorului.

9. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție declară că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 09.02.2023.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.*

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012 în vigoare din 27.10.2012), hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, completul de judecată atestă că procurorul a indicat drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), însă, în esență se desprinde că se contestă decizia instanței de apel prin prisma faptului că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel pripit l-a achitat pe inculpatul Zahorulko Oleksandr învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deși, prin sentința primei instanțe, inculpatul a fost condamnat de comiterea infracțiunii nominalizate.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare nominalizat, completul de judecată constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În continuare, efectuând o analiză a motivelor aduse de către partea acuzării în cererea de recurs, completul de judecată subliniază că, în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor prezentate de către procuror în sensul condamnării inculpatului, atunci aceasta urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul apărării, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

În aserțiunea dată, completul de judecată evidențiază că instanța de apel, adoptând o hotărâre de achitare, nu a efectuat o investigație eficientă în vederea clarificării tuturor împrejurărilor care au condiționat adoptarea sentinței de condamnare a primei instanțe, or instanța de apel, în fundamentarea concluziilor sale, pripit a statuat că: *„Colegiul penal analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziilor și utilității lor, le apreciază ca fiind incomplete în vederea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) din Codul penal, or aceste probe indică că de la inculpat au fost depistate și ridicate substanțe **presupus** a fi interzise în circuitul civil, însă o probă pertinentă, concludentă, utilă, dobândită cu respectarea normelor de procedură ce ar indica indubitabil că substanțele aflate în posesia inculpatului și ridicate de ultimul reprezintă substanțe narcotice, interzise, lipsește.”*

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel în motivarea soluției de achitare a inculpatului s-a axat pe faptul că în compartimentul „Concluzii:” al Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/I-R-4029 din 22.07.2017, lipsește constatarea că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 ar fi un analog al drogurilor și concret al căroră, fiind totodată indicat în acesta că cannabinoid sintetic MDMB(N)-2201 în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, **nu este inclus**.

Totodată, instanța de apel a indicat că în contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope”, ce este specificat doar în nota la raportul de constatare respectiv, și nicidecum în concluzia acestui raport de expertiză. Prin urmare, instanța de apel a constatat lipsa obiectului juridic și lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Cu referire la probele menționate supra, completul de judecată reține că, de și instanța de apel a preluat motivarea din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de justiție din 20 iulie 2021 și anume: *„ În acest sens, Colegiul penal notează că conform prevederilor art. 141 alin. (1), 142 alin. (1), 143 alin. (6), 151 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul respectiv. Expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Rezultatele constatării tehnico-științifice sau medico-legale se consemnează într-un raport. După efectuarea investigațiilor necesare, expertul*

întocmește un raport, în formă scrisă, tipărită, în limba română, care este structurat în trei părți: partea introductivă, partea descriptivă și concluziile.

Potrivit art. 93 alin. (2) pct. 2) și (7), 94 alin. (1) pct. 6) și 7) din Codul de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin raportul de expertiză judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale. În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice.”, instanța de apele eronat a interpretat indicațiile CSJ referitor la normele citate, mai mult ca atât, a ignorat coroborarea acestor norme cu prevederile Legii nr. 382 din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, în care la art. 7 alin. (1¹) se indică că: *„determinarea substanțelor stupefiante, psihotrope, a precursorilor și analogilor acestora, precum și a produselor etnobotanice, se efectuează în laboratorul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale”*, lege, la care instanța de recurs de asemenea a făcut trimitere în decizia sa, iar instanța de apel doar a citat-o.

Astfel, completul de judecată atestă că, instanța de apel nu a apreciat prin prisma criteriilor prescrise în art. 93, 94, 101, 141 - 143 Cod de procedură penală, aspectul dacă scrisoarea Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății RM cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, este valabilă și suficientă să demonstreze că cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 este un analog al drogurilor aflate sub control național și/sau internațional, reieșind din prevederile Legii nr. 382 din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, în care la art. 7 alin. (1¹) unde se indică că: *„determinarea substanțelor stupefiante, psihotrope, a precursorilor și analogilor acestora, precum și a produselor etnobotanice, se efectuează în laboratorul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale”*.

Instanța de recurs mai menționează că, potrivit art. 93 alin. (2) pct.5) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate și prin intermediul documentelor (inclusiv cele oficiale). La acest capitol este de remarcat faptul că probele pot fi clasificate în directe și indirecte în funcție de împrejurarea care trebuie dovedită. Probele directe dovedesc în mod direct actul principal care formează obiectul cauzei penale. Probele indirecte nu pot dovedi vinovăția sau nevinovăția, dar reprezintă anumite împrejurări cu ajutorul cărora se poate conchide asupra actului principal. Ținând seama de faptul că în practică de foarte multe ori probațiunea se efectuează cu ajutorul probelor indirecte, este necesar ca aceste probe să aducă la concluzii unice, luate într-o coroborare, concluzii care ar exclude o altă versiune posibilă.

Completul de judecată reține că, potrivit art. 414 alin. (2) Cod de procedură instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.143, vol.3), nu este clar care raport de expertiză a fost verificat în ședința de judecată, în proces verbal fiind indicat doar *raport de constatare f.d.107-109 vol.2*, însă, potrivit deciziei instanței de apel se face referire la raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4029 din 22.07.2017 (f. d. 24-27, vol.1) și raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4698 din 28.08.2017 (f.d.60-63, vol.1). Deci, la f.d.107-109 vol.2 este procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de fond și nici de cum raport de constatare, după cum s-a indicat în procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de apel.

Prin urmare, se reține că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor. În consecință, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile apelanților invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză. Mai mult instanța de apel doar a enumerat probele, descriind și conținutul acestora, fără a aprecia fiecare probă din punct de vedere al concludenței, pertinentei, veridicității și utilității acestora, în textul hotărârii redând motivarea decizie Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 20.07.2021, fără a intra în esența acesteia.

În acest context, completul de judecată indică că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Totodată, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare.

Rezumând cele menționate, completul de judecată constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 9 al prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Zahorulko Oleksandr** și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Parfenie Oxana

Opinie separată

a Judecătorului Ghenadie Eremciuc

conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală, în cauza penală de învinuire a lui Zahorulko Oleksandr, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal.

1.1. Prin sentința Judecătoriei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 septembrie 2019, Zahorulko Oleksandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 2171 alin. (4) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

1.2. Procurorul a contestat sentința pe motivul blândeții pedepsei.

1.3. Avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Oleksandr au contestat hotărârea primei instanțe, solicitând, achitarea .

1.4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, au fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate și menținută sentința contestată fără modificări.

1.5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Oleksandr, care a indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Zahorulko Oleksandr de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 2171 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

1.6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului Zahorulko Oleksandr, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

1.7. Decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 15 decembrie 2022 a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului și admis apelul apărătorului Angela Babără în interesele inculpatului Zahorulko Oleksandr, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Zahorulko Oleksandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.2171 alin.(4) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

1.8. Prin decizia Completului de judecată al Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2023, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

2. Nu am susținut această soluție în legătură cu ce exprim opinie separată în scris, invocând următoarele motive.

3. Contrar celor reținute de către instanță, nu pot fi de acord cu faptul interpretării a situației de fapt stabilite pe cauză or, de către partea acuzării au fost prezentate probe legal colectate în faza de urmărire penală, cercetării nemijlocite în instanța de fond care combat poziția instanței de apel.

4. Analizând conținutul sentinței, consider că probele prezentate de către partea acuzării, au fost apreciate în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza sentinței adoptate versiunea și probele acuzării, fiind supuse acestora analizei minuțioase în coraborare cu celelalte probe existente și administrate, astfel a fost admisă o soluție legală.

5. Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele invocate, menționez că instanța de apel a dat o apreciere suficientă probelor existente și anume:

5.1. Zahorulko Oleksandr, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul, procurării, păstrării, transportării precum și înstrăinării substanței analog al substanței stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, în scop de înstrăinare, mase vegetale îmbibate cu substanța chimică MDMB(N)-2201 și ambalate, pe care le-a păstrat, transportat și înstrăinat mai multor persoane.

În vederea realizării scopului său infracțional, Zahorulko Oleksandr, aflându-se în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, ilegal a deținut la sine masa vegetală uscată și în luna mai 2017, a înstrăinat lui Chiriac Igor masă vegetală împachetată în pachet polimeric cu cantitatea de 91,86 g, care a fost ridicată la data de 20.06.2017, de colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău, în timpul percheziției în automobilul ultimului.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/l-R-4029 din 22.07.2017, s-a stabilit că masa vegetală sus menționată cu cantitatea de (91,86 g), uscată, mărunțită, de culoare roz-violetă cafenie, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. În contextul scrisorii nr. 4976 din 14.04.2017 parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța MDN3 NV2201 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „Tabele I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1. Substanțe psihotrope”.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 g, constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Zahorulko Oleksandr în baza art. 2171 alin. (4) lit. d) Cod penal - circulația ilegală a analogilor substanțelor stupefiante, în scop de înstrăinare și anume, procurarea, păstrarea, transportarea, săvârșite în scop de înstrăinare, cu utilizarea analogilor substanțelor stupefiante, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în proporții deosebit de mari.

5.2. Din nou cu riscul de a se repeta, instanța definește noțiunea de analog al etnobotanicelor în temeiul art. 134/1 Cod penal, ca „fiind orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui

preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional”.

La caz, noțiunea de analog este una ”asociativă” care presupune o asociere de organul competent - Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, cu o substanță inclusă în Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, și nicidecum nu presupune aplicarea legii penale prin analogie. Potrivit articolului 72 din Constituție, stabilirea infracțiunilor, reglementarea pedepselor și regimul executării acestora ține de competența Parlamentului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, determină conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiții de procedură privind edictarea normelor juridice. Preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență. O lege penală comportă un caracter general, ea reglementând situații și incriminând fapte care sunt aplicabile pentru subiecți nedeterminați și fără a avea caracter particular sau concret (HCC nr. 14 din 7 mai 2014). Curtea reține că preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie. Curtea menționează că principiul legalității normei penale, în sensul *nulum crimen sine lege*, pune în sarcina legiuitorului două obligații: 1) să prevadă într-un text de lege faptele considerate infracțiuni și sancțiunile aferente (*lex scripta*); 2) să redacteze textul legii cu claritate (*lex certa*).

Componenta de infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, având ca obiect material un analog al substanței stupefiante sau psihotrope, întrunește acest două condiții. Or, modificarea cadrului legal cu introducerea acestei noțiuni, s-a înfăptuit în condițiile în care diversitatea substanțelor stupefiante și psihotrope este într-o rapidă și continue dezvoltare, astfel încât este imposibil de ținut pasul în partea modificărilor legislative de incriminare a fiecărei formule chimice care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional.

Importanță prezintă, în aceasta situație că concluzia referitor la analogul substanței stupefiante sau psihotrope să fie dat de un organ abilitat, și anume Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății.

Conform normei art. 7 alin. (1) și (11) și (2) din Legea nr. 382 din 06.05.1999, „cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor”, Comitetul permanent de control asupra drogurilor (denumit în cele ce urmează comitet) este o subdiviziune a Ministerului Sănătății. Statele de funcții, bugetul și regulamentul comitetului se aprobă de către acest minister, care stabilește modalitatea de finanțare a comitetului. Determinarea substanțelor stupefiante, psihotrope, a precursorilor și analogilor acestora, precum și a produselor etnobotanice, se efectuează în laboratorul desemnat de Ministerul Sănătății. În atribuția Comitetului intră determinarea în laborator a naturii

substanței stupefiante ori psihotrope sau a precursorului ori analogului acesteia, sau a produsului etnobotanic.

Până la determinarea de către comitet a naturii substanței examinate, circulația acesteia se suspendă. Totodată, alin. (2) al art. 8 din aceeași Lege stabilește că Tabelele nr. I-IV, listele de substanțe stupefiante și psihotrope și de precursori, expuse în anexă, se aprobă și se modifică prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comitetului. Conform art. 2 din ordinul MS nr.478 din 09.07.2010, „cu privire la aprobarea Regulamentului Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății”, Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății a fost delegat pentru activitate în cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie ca subdiviziune subordonată.

Ori prin analogul substanței narcotice sau psihotrope se subînțelege substanța care nu este inclusă în nici o listă de substanțe supuse controlului din partea statului.

Odată ce o substanță este inclusă în lista din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, nr.79 din 23.01.2006, ea obține fie statutul de substanță narcotică, fie statutul de substanță psihotropă. „Tertium non datur,, deoarece nu există o listă oficial întocmită a substanțelor analoage.

Astfel, nu există nici o claritate în privința statutului analoagelor substanțelor narcotice sau psihotrope.

Aceasta pentru că, de fapt, ele nu sunt supuse nici unui regim juridic, în afară de prevederea cu caracter declarativ și ambiguu din alin.(2) art.134/1 CP RM, nu există nici o reglementare ce ar statua într-un fel sau altul criteriile după care o substanță sau alta poate fi recunoscută analog al substanței narcotice sau psihotrope.

În circumstanțele enunțate considerăm că atîta timp cît analogul substanțelor narcotice și psihotrope nu sunt supuse unui control juridic din partea statului el nu poate fi considerat ca substanța narcotic sau psihotropă și nu poate îmbrăca forma obiectului material al infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit.d) CP

Pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițîndu-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine.

Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de condamnare.

5.3. Art.93 alin.(2) CPP, prevede că, - în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

1) declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului;

2) raportul de expertiză judiciară;

3) corpurile delictive;

4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești;

5) documentele (inclusiv cele oficiale);

6) înregistrările audio sau video, fotografiile;

7) constatările tehnico-științifice și medico-legale;

8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele;

9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.2761 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control;

10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare

Astfel, Codul de procedură penală prevede un șir de acte, acțiuni procesual/procedural penale care pot fi puse la baza unei sentințe de achitare – condamnare, specificate NEMIJLOCIT în ART.93 alin.(2) CPP.

Articolul 94. Datele neadmise ca probe

(1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Scrisoarea Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale al RM, NU CADE SUB INCIDENTA - ART.93 CPP, din care motiv nu poate fi pusă la baza unei hotărâre de condamnare (art.94 alin.(1) pct.6) CPP).

5.4. La 18.11.2021 Plenul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție a respins ca fiind inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Procurorul General al Republicii Moldova, privind pronunțarea unei decizii obligatorii, prin care se solicită să se soluționeze problema de drept ridicată, în sensul recunoașterii în calitate de obiect material al infracțiunilor legate de circulația ilicită a drogurilor – a analogilor substanțelor stupefiante/psihotrope, certificate prin scrisorile eliberate de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Ideea de bază a fost cea, de a recunoaște în calitate de probă scrisoarea Instituției Medico-Sanitare Publice, Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății RM cu nr.01-12/632 din 18.04.2017, potrivit căreia substanța MDMA(N)- 2201, care conform reprezintă analogul substanței stupefiante AB-PINACA-CHM (C20H28N4O2).

Recursul în interesul legii declarat de Procurorul General al Republicii Moldova, privind pronunțarea unei decizii obligatorii, prin care se solicită să se soluționeze problema de drept ridicată, în sensul recunoașterii în calitate de obiect material al infracțiunilor legate de circulația ilicită a drogurilor – a analogilor substanțelor stupefiante/psihotrope, certificate prin scrisorile eliberate de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, și de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a fost declarat în aceeași perioadă, când s-a solicitat la 29.03.2021 și repetat la 04.05.2021 când s-a solicitat Președintelui Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, care este în drept de a cere Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, să intervină prin declararea recursului în interesul legii, la clarificarea problema referitoare la substanța MDMA(N)- 2201, care conform reprezintă analogul substanței stupefiante AB-PINACA-CHM (C20H28N4O2), când un inculpat este achitat, ca exemplu Albu

Veaceslav, soluție menținută de către instanța de recurs, iar în cazul altor inculpați, se adoptă sentințe de condamnare.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1341/2021, din 13.09.2021, adoptat în privința lui Lipsiuc Oleg, s-a dispus: admiterea recursului avocatului A.Tărăță, casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021 în cauza penală privindu-l pe LIPSIUC Oleg (învinuirea aceeași substanță MDMA(N)- 2201) și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs au menționat că: “prima instanță urma să audieze expertul, deoarece asupra concluziilor acestuia planează dubiul veridicității și dacă prin audiere nu ar fi fost înlăturate aceste deficiențe, era în drept de a dispune efectuarea unei expertize judiciare repetate de către un alt expert sau o altă comisie de experți, în conformitate cu prevederile art. 148 Cod de procedură penală”.

Prin sentința Judecătorei Bălți din 30.12.2021 Storceai Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal (învinuirea aceeași substanță MDMA(N)- 2201), se achită, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Respectând indicații CSJ pe cauza penală în privința lui Lipsiuc Oleg, în cauza penală de examinare în privința lui Storceai Serghei a fost audiat expertul Vieru Anna.

În cadrul audierii expertului Vieru Anna a menționat că în privința substanței cannabinoidul sintetic MDMA (N)-2201 nu poate oferi concluzii despre analog al substanțelor narcotice sau psihotrope, fiindcă, în ședința de judecată el nu a concluzionat că cannabinoidul sintetic MDMA (N)- 2201 poate fi considerat analog, fiindcă nu intră în competența lui de a se expune asupra acestui subiect, deoarece nu intră în Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora.

În ședința de judecată de examinare a acțiunilor lui Zahorulko Oleksandr, acuzatorul de stat și nici partea apărării, nu au solicitat audierea experților care au examinat substanțele ridicate, sau dispunerea efectuarea unei expertize judiciare repetate de către un alt expert sau o altă comisie de experți, în conformitate cu prevederile art. 148 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată, din propria inițiativă, nu a putut invoca și solicita prezentarea probelor suplimentare, deoarece ar încălca dispozițiile art.24 alin.(4) CPP, care prevede că: Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

5.4. Sub același aspect, de ACHITARE în prezența substanței MDMA(N) -2201 analog al unor substanțe canabimimetice similare la 5F-AMB, AB-PINACA, a vedea: decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr.1a – 1331/2019 din 23 septembrie 2019 de achitare a lui Albu Veaceslav și Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr.1ra-1274/2020 din 03.06.2020, de menținere a hotărârii instanței de apel.

Păstrarea și desfacerea unei substanțe toxice, care nu este inclusă în lista substanțelor toxice, aprobată la 15.01.1997 de Comitetul Permanent pentru Control asupra Drogurilor al Republicii Moldova și confirmată de procesul – verbal nr. 1 al ședinței acestui comitet, și nici nu figurează în Convenția unică asupra stupefiantelor din 30.03.1961 sau în

Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 20.12.1988, nu constituie infracțiune de circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a precursorilor (Decizia Colegiului penal al CSJ din 20.07.1999, nr. 1r/a-185/99) (Sinteza practicii judiciare Chișinău, 2000, pag.343) (www.csj.md)

6. În Decizia Curții Constituționale nr.54 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.134/1, 217 și 217/1 din Codul penal, se menționează că:

Art.134/1 alin.(7) Cod penal, prevede că: - Listele de substanțe stupefiante, psihotrope și de precursori se aprobă, se modifică și se completează de către Guvern.

Din 2019 și până în prezent (14.11.2022) reprezentanții statului, în atribuțiile căruia intra – APROBAREA, MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA listei nu au întreprins nici o acțiune în acest sens.

7. Condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. Orice persoană trebuie să poată să dispună de informații privind normele juridice aplicabile într-un caz concret (Khlyustov v. Rusia, 11 iulie 2013, § 68). În special, accesibilitatea legii presupune publicarea ei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, în condițiile articolului 76 din Constituție, astfel încât să poată fi cunoscută de persoanele la care se referă. Așadar, cu privire la respectarea condiției accesibilității, Curtea menționează că publicul are acces la Codul de procedură penală, acesta fiind publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 104-110 din 7 iunie 2003, republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 248-251 din 5 noiembrie 2013.

Prin urmare, condiția accesibilității - ÎN CAZUL DAT NU ESTE RESPECTATĂ, FIINDCĂ NU SE REGĂSEȘTE NICI UN ACT AL REPREZENTANȚILOR STATULUI.

La rândul ei, condiția previzibilității legii este îndeplinită atunci când persoana poate prevedea - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care o conduită le poate implica (Berardi și Mularoni v. San Marino, 10 ianuarie 2019, § 40; Khodorkovskiy și Lebedev v. Rusia [nr. 2], 14 ianuarie 2020, § 570).

8. Persoanele vizate de norma de drept penal trebuie să fie apte să stabilească caracteristicile esențiale ale actului interzis doar baza prevederilor care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică.

9. Definiția infracțiunii: FAPTA SOCIAL PERICULOASĂ, PREVĂZUTĂ DE LEGE ȘI PASIBILĂ DE PEDEAPSĂ.

Expresia prevăzută de lege, - presupune, între altele, că legea să întrunească standartul calității, aceasta trebuie să fie, accesibilă și previzibilă.

10. În concluzie se poate de afirmat că, NU EXISTĂ nici o normă legală a analogilor, care ar conține LISTA lor, precum și care anume ar fi cuantumul cantităților, fiindcă conform anexei la Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, pot fi în proporții „MICI,, „MARI,, „DEOSEBIT DE MARI,, de care depinde calificarea faptei – drept contravenție sau infracțiune, mai puțin gravă, gravă, excepțional de gravă.

11. Totodată, distinct de cele constatate, instanța de recurs remarcă că, prin hotărârea Guvernului nr. 631 din 30.08.2023 (Publicat: 10-10-2023 în Monitorul Oficial Nr. 379-382 art. 895) pentru modificarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului aprobate prin hotărârea Guvernului nr.

1088/2004, s- a inclus în lista nr. 1 - substanțele stupefiante, substanțele psihotrope și analogii acestora neutilizate în scopuri medicale, și a 5F-MDMB-PINACA / C₂₀H₂₈FN₃O₃ / Methyl (2S)-2-[[1-(5-fluoropentyl)-1H-indazole-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoate sau 5F-ADB, MDMB(N)-2201 (substanțele 5F-ADB, MDMB(N)-2201, sunt substanțe stupefiante, psihotrope și precursori acestora, supuse controlului, incluse separate și nu analogi).

Conform prevederile art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de Legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

12. 54. Curtea menționează că legislația Republicii Moldova stabilește răspunderea penală în funcție de elementul material (modalitățile normative ale laturii obiective), de scopul urmărit (cu scop de înstrăinare sau fără), precum și de proporțiile mici, mari sau deosebit de mari.

59. Curtea constată că prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 a fost aprobată atât lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, cât și cantitatea acestora (HOTĂRÂREA Curții Constituționale nr.25 din 13.10.2017 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora).

13. Prin hotărârea Guvernului nr. 631 din 30.08.2023 (Publicat: 10-10-2023 în Monitorul Oficial Nr. 379-382 art. 895), în vigoare din 10.11.2023, s-a introdus modificări la hotărârea Guvernului nr. 1088/2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului și anume, substanța MDMB(N)-2201, a fost introdusă separat.

Dacă la data examinării recursului procurorului, 30.11.2023, substanța MDMB(N)-2201, este deja inclusă în hotărârea Guvernului nr. 1088/2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, atunci NU SE REGASEȘTE proporția și cantitatea substanței menționate MDMB(N)-2201, în Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora.

Rezumând cele expuse conchidem că soluția de achitare este una întemeiată și legală.

Judecător

Ghenadie Eremciuc